

Cesta – Krystof

Tou cestou, tím směrem
Prý bych se dávno měl dát
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají
Kus něhy ti za nehty slíbí a dají
Víc síly se prát, na dně víc dávat, než brát
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče,
Donutí přestat se zbytečně ptát,

Jestli se blížím k cíli,
Kolik zbývá víry,
Kam zvou svodidla, co po tmě mi lžou,
Zda couvám zpátky a plýtvám řádky,
Co řvou, že už mi doma neotevřou

Nebo jít s proudem,
Na lusknutí prstů se začít hned smát
Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
A přes zkroucená záda být součástí stáda

Ale zpívat a hrát, kotníky líbat
A stát na křídlech všech slavíků
A vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát,

Jestli se blížím k cíli,
Kolik zbývá víry,
Kam zvou svodidla, co po tmě mi lžou,
Zda couvám zpátky
A plýtvám řádky, co řvou,
Že už mi doma neotevřou

Jestli se blížím k cíli, kolik zbývá víry,
Kam zvou svodidla, co po tmě mi lžou,
Zda couvám zpátky a plýtvám řádky,
Co řvou, že už mi doma neotevřou

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych